Hadrián 01 19/6/2026 R #31

REGIONY MEZINÁRODNÍ DIVADELNÍ FESTIVAL HRADEC KRÁLOVÉ

Zpravodaj Mezinárodního divadelního festivalu Regiony

Zdarma

festivalregiony.cz

Editorial

Vážené čtenářstvo a diváctvo!

Jednatřicátý ročník královéhradeckých Regionů, pro místní prostě *Divadelňák*, je tady a s ním i první číslo letošního zpravodaje Hadrián.

Svět kolem nás se mění stále rychleji a směr, kterým se vše žene, zrovna nesvádí k optimismu. Války, drolící se demokratické instituce i hrubnoucí veřejná debata připomínají, že prostor pro svobodné myšlení, tvorbu a setkávání není samozřejmost.

Ani v kultuře jako takové se neblýská zrovna na lepší časy. Česká republika následuje tzv. slovenský scénář, nekompetentní ministr útočí na nezávislost kultury, omezuje financování a obrovskému tlaku čelí i veřejnoprávní média. O to důležitější je však oceňovat a bránit dosavadní jistoty, jež jsme si možná zvykli vnímat jako danost. Jednou z nich je právě i tento divadelní festival, který si za léta svého konání vybudoval zdánlivě neotřesitelnou pozici v Hradci, v Česku, v Evropě i v kalendářích a diářích nemalého počtu lidí. Stal se takřka synonymem závěru divadelní sezony, liminálním prostorem mezi běžným provozem kamenných scén a divadelními prázdninami.

Aniž bych chtěla umenšovat profesionální zásluhy všech pořadatelů a organizátorů festivalu včetně skládání pestrého a nabitého programu, hlavní síla festivalu spočívá v jeho přijetí vámi – jeho divačkami a diváky, návštěvnicemi a návštěvníky, kteří se na festival opakovaně vracejí a svým zájmem mu vyjadřují tu největší podporu. Hradecký festival je zkrátka festival budovaný tak trochu i shora, ale hlavně zdola. Ukazuje velikou sílu umění a divadla, které dokážou oživit celé město a na celý týden ho doslova napumpovat kulturou. A právě takové momenty, kdy se dá svobodně tvořit, setkávat se a se zápalem debatovat o umění a jeho prostřednictvím i o světě, v němž žijeme, nechávají plápolat zkomírající plamínek naděje dál. A tak si pojďme nenechat vzít víru v lepší zítřky, tvořit soudržnou komunitu, pracovat na sobě a neztratit živelnou radost, kterou přináší hra a hravost nejen v divadle.

Pro snadnou orientaci v pestrém programu letošních Regionů budiž vaším navigátorem právě Hadrián. Dodržuje svou obvyklou strukturu a přináší kontext k inscenacím a tvůrcům, čtivé glosy, tipy, ankety a zajímavosti, stejně jako reflexe zde viděného. Abychom DIALOG, který si letošní Regiony vetkly do svého tématu, řádně vytěžili, dostali respondenti velkého interview na straně 3 úkol položit otázku i vám, čtenářstvu, a ze své pozice dotazovaných tak dialog dále směřují i na vás. Stejně tak se na čtvrté straně potkávají medailonky či rozhovory tvůrců, kteří jsou již stálicemi zdejšího programu, s těmi, kteří na Regionech vystupují jako nováčci zcela poprvé. Se svou pravidelnou dětskou stránkou nezapomíná Hadrián ani na nejmladší návštěvníky festivalu.

Glosa

Jak originální!

Tématem letošních Regionů je DIALOG. Také vám ve vaší mysli vyvstala kousavá poznámka: Jak originální!? O čem jiném asi divadlo je? Ze své podstaty vytváří dialog mezi jevištěm a hledištěm. Představme si ten nejlepší možný scénář. Po odehraném představení vychází diváci ze sálu a zasaženi příjemným či hlubokým kulturním zážitkem rozvíjí debaty o tom, co právě viděli, slyšeli, zavnímali. Probíhá živá komunikace na témata otázek, které divadelní tvar vyslal do hlediště. Vede se dialog, debatuje se. Diváci polemizují spolu i sami se sebou. Léty prověřená podstata divadla. Dialog jako touha každého tvůrce, ambice scénických tvarů, hodnota kultury. Tak proč potřebujeme dialog nasvítit tím, že z něj uděláme téma?

Dialog je téma v poslední době skloňované ve všech pádech. A možná nejen v poslední době, ale v každé době. Dialog byl, je a bude takový společenský evergreen. Nemůžete s ním udělat krok vedle. Pokud tedy jen tak neplácáte nebo nevedete plytké řeči. Taky je výhodné být naslouchající, empatický, respektující, otevřený… přívlastků bychom v příručce „Jak vést zdravý dialog" našli požehnaně. Podmínek, aby to s tou druhou stranou proběhlo tak jak má, není málo. Komunikace je tedy taková naše zapeklitá přirozenost. Není to paradox? Dialog vedeme už od raného věku, a přesto po něm neustále voláme.

Může pro nás tedy být toto festivalové téma ještě inspirací? Rozhlédněme se kolem sebe a asi nemusíme pochybovat. Rozdělený svět, rozdělený stát, rozdělená společnost. Barikády i příkopy stavěné mezi konzervativci a liberály, pravicí a levicí, válkou a svobodou, totalitou a demokracií… Hádám, že festivaloví diváci toto všechno vnímají a nepřicházím s žádným objevným komentářem. Na celé moje zamyšlení by se tedy dalo odvětit: rozdělená společnost = potřeba dialogu. Jak originální!

Tak jako je dialog podstatou divadla, je podstatou i mezilidských vztahů a společnosti. Je nesmrtelný, vždy platný a potřebný. Pokud vás ale jeho neoddiskutovatelná síla začíná dráždit, nechte se tématem letošního festivalu inspirovat alespoň takto: užívejte si, jak k vám divadlo promlouvá a veďte s ním vědomý rozhovor. Tady a teď.

Adéla Kalusová

Doufám, že Hadrián tak bude užitečným prostředníkem a spouštěčem hovorů nejen o divadle a že společně strávíme nabitý týden plný formativních zážitků!

Divadlu, dialogu a pospolitosti zdar!

Šéfredaktorka
Veronika Švecová

Tip dne

První festivalový den bývá člověk ještě plný sil. Byla by proto škoda je vyčerpat jen sezením v divadelním sále. Protáhnout zatuhlé kosti můžete v Šapitó u kašny, které letos ovládne především taneční elektronika. Scénu o půlnoci otevře lokální hudebník Jáchym Vencl se svým novým projektem *Dostroje*. Na analogových syntezátorech namíchá svěží kombinaci experimentálního techna, v níž rezonují industriální vlivy. Už debutová nahrávka pořízená v místní opuštěné sýpce však naznačila, že *Dostroje* nehodlají zůstat jen u přímočarých, kovově chladných beatů a posouvají se k náročnějším kompozicím, které však stále lákají k tanci. Jen pozor, ať festivalový start nepřepálíte! Zítra dopoledne bude potřeba znovu zasednout do hledišť.

Štěpán Truhlařík

Anketa

Co může divadlo říct jinak než média, politika nebo sociální sítě?

Média milují katastrofy, politici hesla a „asociální" sítě zkratky. A toto všechno divadlo nemusí… Může uvést příběh o obyčejných lidech, nemusí být heslovitý, nýbrž může jít do hloubky a nemusí si vejít do pár vteřin reelska… To je naše obrovská výhoda, kterou si možná málo uvědomujeme. Možná je naopak třeba teď vsadit na divadelnost, metaforu, fantazii, abstrakci a humor. Nic z toho médiím, sockám a už vůbec ne politikům, není vlastní.

A kdy jste se naposled cítili divadlem skutečně oslovení, že vás například přimělo k přehodnocení postoje nebo nové myšlence?

Já mám asi takovou povahu, že já neustále nad něčím žasnu, a furt přehodnocuji. Myslím, že to je i součást naší profese – umět žasnout na samozřejmostí, vidět svět trochu jako děti a neustále nabourávat vlastní předsudky – no a taky si pragmaticky uvědomuji, že jakmile má divadelník pocit, že už to divadlo umí a všecko ví – měl by to zabalit, poněvadž pak už žádný dobrý divadlo neudělá.

Pavel Khek,
umělecký šéf Klicperova divadla

Představujeme divadelní profese

Divadelní technolog

Navrhuje, jak technicky zrealizovat scénografii. Připravuje výkresy, řeší konstrukce, materiály, nosnost, bezpečnost i výrobu dekorací. Jinými slovy: stará se o to, aby všechno, co si scénograf/ka a režisér/ka vymyslí, mohlo skutečně stát, jezdit, padat, otáčet se nebo viset na jevišti.
Jeho nejoblíbenější věta: „Teoreticky ano."

Hadrián

Zpravodaj Mezinárodního divadelního festivalu Regiony

Šéfredaktorka
Veronika Švecová

Redakce
Adéla Kalusová
Julie Růžičková
Anna Seifertová
Štěpán Truhlařík

Jazyková korektura
Anežka Hašková

Grafický design
Přemysl Zajíček

Sazba
Čarokrásno kolektiv
Kristýna Marková
Nikola Iljučoková
Barbora Tomová

Dětská stránka
Jana Nechvátalová
Nikola Iljučoková

Foto
Lukáš Veselý
Ester Šebestová
Jan Šmída

Produkce
Barbora Kalinová

Pořadatelé festivalu
Klicperovo divadlo o.p.s.
Divadlo DRAK a Mezinárodní institut figurálního divadla o.p.s.
kontrapunkt, z. ú.

Tisk
Martin Sedláček

Generální partneři
Statutární město Hradec Králové
Calendarium Regina

Hlavní partneři
Ministerstvo kultury České republiky
Královéhradecký kraj
Státní fond kultury ČR

Jakub Maksymov: Diváky v Ostravě čeká silná sezóna.

Jakub Maksymov

- *1992, Jaroměř
- absolvoval Katedru alternativního a loutkového divadla na DAMU
- od roku 2023 působí jako umělecký šéf Divadla loutek Ostrava
- ve své autorské tvorbě kombinuje loutky, moderní technologie a divadlo objektů
- držitel Ceny divadelní kritiky v kategorii Talent roku 2020
- jako režisér pravidelně tvoří v Česku i na zahraničních scénách (Slovensko, Německo, Srbsko a další)

Na festival přivážíte dvě režijně zcela odlišné inscenace. Tou první je Erbenova *Kytice*. Proč jste si vybral právě tento titul, který má většina z nás zafixovaný jako povinnou četbu k maturitě? Co vás na Erbenovi baví dnes?

V českém loutkovém divadle existuje poměrně silná inscenační tradice *Kytice*. I v ostravském Divadle loutek se před lety hrávala kultovní inscenace v režii Petra Nosálka. Mě ale ten materiál zajímal dlouhodobě hlavně kvůli tomu, jakou formou Erben ty balady vypráví. Ten způsob je ohromně dynamický. V některých baladách se děj posouvá ve velmi účinných zkratkách, během několika veršů se odehraje velké množství akcí. V něčem mi to připomíná princip rakvičkárny. Dále mě zásadně ovlivnila jedna přednáška Aleny Zemančíkové – v rámci rozborové diskuse na jednom amatérském festivalu přišla s tvrzením, že Erben se při psaní *Kytice* pokoušel rekonstruovat slovanskou mytologii. Tehdy jsem si uvědomil, že za tím textem existuje ještě další svět – svět démonů živlů, vegetačních démonů, démonů času, revenantů… svět, který je prodchnutý magickým myšlením. A to mě začalo zajímat víc než literární kvality toho díla.

V anotaci ke *Kytici* uvádíte, že každé porušení tabu spouští neúprosný mechanismus spravedlnosti. Jak se takový „mechanismus osudu" na jevišti staví?

Představa Erbenova světa jako jakéhosi „stroje na spravedlnost" byla pro nás spíš odrazový můstek, než že by se doslovně promítla do toho, jak scénografie vypadá. Olga Ziębińska vytvořila scénografii, která pracuje s prvky české krajiny, které se mozaikovitě skládají v celek. Objevuje se zde rybník, les, kostel, venkovská světnice, pole… Část scény je vlastně citace českého rodinného marionetového divadla. Pro mě je pak důležité, že ten scénický prostor funguje jako určitý systém. Každá akce něco spouští a ten svět má určitý rytmus a logiku, do které postavy vstupují.

Další vaší inscenací, kterou na festivalu uvedete, je *Pes Paličák*. V anotaci mě zaujalo, že pes učí děti, jak si vycvičit pánička a problematické rodiče. Co nám tento psí pohled říká o lidech a dospělých? Je to zrcadlo našich selhání?

Obecně mám asi problém s tím, když se na divadle nastavuje zrcadlo. Nechci diváka poučovat, a to ani toho dětského. Nechci nikomu říkat, co má dělat nebo jak se má chovat. Záleží na každém divákovi a na jeho osobních zkušenostech, zda a jak se ho představení dotkne a na jakou strunu mu zahraje. Pes Paličák je pro mě inscenace o lásce, péči a vztazích. O tom, že vztah – ať už k psovi nebo k člověku – není něco automatického, že se v čase vyvíjí a že je třeba o něj pečovat. Byl bych velmi nerad, kdyby si divák z inscenace odnesl jenom jediné heslo nebo poučení. To bych vnímal jako selhání. Mě zajímá spíš otevřený prostor, do něhož má divák šanci vstoupit, sám si v něm bloudit a sám si nacházet vlastní témata.

V jednom z předchozích rozhovorů jste zmínil, že při zkoušení nové věci dodržujete určité rituály, které vám pomáhají se soustředit. O co jde?

Spíš než rituály, jsou to taková omezení. Všichni máme kolem sebe obrovské množství podnětů a je těžké se jimi nenechat zahltit. Když zkouším, snažím si od některých věcí dát pokoj. Dávám si částečný mediální detox, omezuji poslouchání podcastů, snažím se nevěnovat určitým svým koníčkům, o nichž vím, že se do nich dokážu zažrat a těžko se pak od nich odtrhávám, snažím se lépe jíst, dost spát…

Znamená to tedy omezení sociálních sítí nebo zpráv?

Ano. Dokonce někdy omezuji i hudbu nebo filmy. Ne proto, že by mě nezajímaly, ale člověk má nějakou kapacitu pozornosti a během zkoušení ji potřebuju investovat jinam.

Pojďme k příští sezóně v Divadle loutek Ostrava, kde působíte jako umělecký šéf. Co chystáte?

Mám z té sezóny radost, protože je velmi pestrá a potkávají se v ní dost různorodé poetiky. Začínáme Jiřím Adámkem a jeho autorskou inscenací *Velký příběh o malém nic*. Ta bude určena pro diváky od tří let a bude otevírat základní otázky identity a vztahů – toho, kdo to je „já" a kdo je to „ty". Pak nás čeká závěrečná část batolecí trilogie *Kde jsi, Bato?*, jejíž koncept ještě připravil Tomáš Volkmer. Dále u nás bude zkoušet chorvatská režisérka Tamara Kučinović autorskou inscenaci *Vzpomínky slona*. Je to mimořádně zajímavá tvůrkyně nejen loutkového divadla a v Česku bude působit vůbec poprvé. No a na jaře u nás nazkouší Honza Vejražka z divadla MáMe inscenaci *Mise Bajaja*, která bude posouvat klasickou pohádku směrem k tématu citlivosti, sebepřijetí a odvahy být sám sebou.

A čtvrtou premiérou bude vaše vlastní režie?

Ano, budu dělat *Válku s mloky*. Ten text mi přijde mimořádně aktuální. Ne kvůli jedné konkrétní politické analogii, ale tím, že zachycuje svět, který se mění rychleji, než je lidstvo schopno chápat. Navíc jej Čapek mimořádně zajímavě pojal po formální stránce. Ten text je kolážovitý, střídá perspektivy, žánry a formy textu. Mísí románové vyprávění s novinovými výstřižky a pseudovědeckými texty. Takže si vyloženě říká o kolážovité zpracování střídající několik různých divadelních forem. A to je typ tvorby, který mě baví.

Dají se tyto čtyři tituly zastřešit nějakým společným tématem?

Já se obecně rozhodl rezignovat na jedno zastřešující téma sezóny. V divadle pro děti pracujete s velmi rozdílnými věkovými skupinami a každá funguje jinak. Je velmi malá pravděpodobnost, že ten samý divák, který přijde na titul pro děti od tří let, přijde i na představení pro dospívající a složí si oba zážitky v nějaký celistvý souhrnný divadelní zážitek. Co mě ale zajímá, je silný autorský přístup. Všechny ty inscenace vznikají s tvůrci, kteří mají silný rukopis a nepřicházejí jen ilustrovat text nebo převyprávět příběh.

Ptala se Julie Růžičková

Jakub Maksymov se ptá: Proč máte rádi divadlo?

NEBENBEI

Bibi Stevens miluje květiny a Nebe Motýlová si po kapsách nosí vše potřebné i nepotřebné. Společně tvoří autorské duo Nebenbei a objektovou inscenaci *Natura kultura*. Jedná se o nonverbální scénickou meditaci, skrze kterou můžeme pečlivěji ohledávat okolní svět se všemi jeho detaily, jež nám v běhu života unikají.

Inscenace měla premiéru v loňském roce v divadle Alfred ve dvoře. Využívá objekty, jakými jsou např. makovice, samorosty či hrouda hlíny, aby v jejich jinorodosti sledovala tiché cykly přírody. Hlavním východiskem při vzniku inscenace byla potřeba žít všímavěji, ohlížet se na maličkosti a důsledně pozorovat dění kolem nás, ergo vztahy mezi bytostmi, materiály a přírodou. Jen díky vědomému ohledávání můžeme totiž zahlédnout drobné proměny v přírodě.

Projekt si klade za cíl reinscenovat přírodní cykly a rozvzpomínat si na život v souladu s nimi. Jedním z témat je zdánlivá konečnost, která spočívá v neustálém obnovování rytmu života. Tvůrkyně ovšem vnímají moment konce především jako okamžik zastavení. Takovéto zastavení lze zažít právě v časoprostoru jejich inscenace, mezi žížalou, hlínou a mosazí.

Natura kultura navštívila několik divadelních festivalů, např. Divadelní svět Brno či festival Malá inventura Jičín.

Anna Seifertová

Novodobá poutnice Iva Ščerbáková

Všechno své si nosí s sebou v batůžku všestranná umělkyně Iva Ščerbáková. Věnuje se primárně loutkovému a objektovému divadlu, performance a instalaci, přičemž je fascinována environmentálními tématy a světem přírody, kterým se vědomě obklopuje a přenáší ho v rozličných podobách do svých projektů.

Podněty pro koncepty a scénografická zpracování nachází nejčastěji na cestách, jelikož putování je důležitou součástí jejího tvůrčího procesu. V její tvorbě vyniká specifická práce s materiály, především přírodninami, jejichž struktury, příběhy a symbolika se stávají hlavní osou divadelního zážitku. Podstatným aspektem scénografické práce je též křehkost, neboť často pracuje s rozbitnými materiály, které se v průběhu inscenování opotřebovávají či ničí. Upozorňuje tak na to, že nic (v inscenaci ani lidském prožívání) není stálé, strnulé, statické ani jisté. V jiné rovině své práce se obrací k uchovávání či jisté formě dokumentace zážitků a vjemů. Mezi tyto patří například instalace *Zimologická sbírka* ve Studiu ALTA, která mapovala vzpomínky spojené se zimou. Vytváří též mechové herbáře či záznamy z cest.

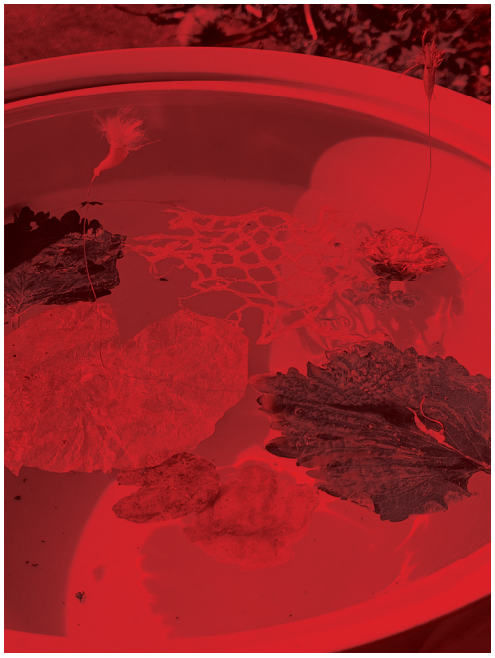
Mezi její nejoceňovanější díla patří *Krajina v baťůžku*, který vznikl jako magisterský projekt při studiu na Katedře alternativního a loutkového divadla DAMU, jíž je Iva Ščerbáková absolventkou. Inscenace je inspirována cestou po irském County Clare, během níž tvůrci vrůstali do tamní krajiny i komunity obyvatel, a přináší ponor do míst obydlených příběhy. Premiéra proběhla v květnu roku 2023 v divadle Alfred ve dvoře a inscenace zrozená na cestě dále v souladu se svým vznikem putovala i do jiných prostor v rámci hostování. Byla představena na festivalu Paideia v brazilském Sao Paulu a navštívila také domovy pro seniory.

Iva Ščerbáková spolupracuje i se spolkem Loutky v nemocnici a rozličnost jejího pole působení doplňuje ještě knižní tvorba a výroba šperků. Jako ilustrátorka se podílela na vzniku knihy *Tohle je bobr*, která byla vydána v Nakladatelství Českého lesa v minulém roce. Kniha přibližuje život těchto vodních hlodavců a tematizuje prospěšnost bobrů pro českou krajinu. Šperky vyrábí pod vlastní značkou Trs, ve které přetváří přírodní prvky, jako jsou trny nebo jíní, do organických tvarů.

Iva Ščerbáková skrze přírodniny přemítá nad haptickou zkušeností člověčenstva v krajině. Letos novodobá poutnice zavítá na festival Regiony s projektem *Tůň* ležícím na hranici instalace a performance. Premiéra proběhla v červnu ve Studiu ALTA.

Anna Seifertová

„Slova, slova, slova."
— Hamlet

ZUŠky do toho!!!

Je poměrně pravděpodobné, že během festivalového veselí se potkáte s někým, kdo chodil na dramaťák nebo učil dramaťák nebo dal svoje dítě na dramaťák nebo zná někoho, kdo chodí na dramaťák… Jo, dramaťák hýbe divadelním světem. Kdyby ale někdo ze čtenářů neměl žádnou žitou zkušenost s literárně-dramatickým oborem aka dramaťákem, ráda se na následujících řádcích postarám o popularizaci této volnočasové aktivity. A pokud by někoho napadlo tento obor podceňovat, jsem odhodlaná uchýlit se k nebezpečným obranným praktikám. Já jsem totiž nejen dramaťácký dítě, ale taky bývalá učitelka dramatické výchovy, což jsem vždy s úsměvem brala trochu jako diagnózu a především jako poslání.

Vzdělávání v literárně-dramatickém oboru je jedním z pilířů sítě profesionálních divadel. To je nepopiratelná skutečnost. Právě v ZUŠkách věnují pedagogové péči, čas a energii talentu budoucích tvůrců. Motivují vyvolené jedince ke kultivaci svého potenciálu, učí je pokoře k řemeslu a probouzí lásku k divadlu. Vytváří bezpečný prostor pro tvůrčí proces, autorský projev, ohledávání neexistujících hranic divadelní tvorby. Rozhodnutí, píle, houževnatost i ctižádost je v konečném důsledku na samotných studentech a oni sami musí učinit krok směrem k profesionální dráze. Myslím ale, že v širší debatě se mnohdy pedagogům dramatické tvorby nepřipisuje dostatečný kredit, protože stojí ve stínu onoho talentovaného dítěte. Efekt je to bezpochyby přirozený, ale pokud budete mít možnost pozvednout jejich zásluhy, nebojte se to udělat.

ZUŠky nejsou pouze líhní budoucích herců a režisérek a dramaticek a dramaturgů a celé budoucí divadelní obce. Na hodiny dramaťáku může chodit Anežka, která bude vědkyní a Karel, který se stane zahradníkem. Z vlastní zkušenosti vím, že právě pro studenty jako jsou Anežka a Karel je divadlo jako cesta k sebepoznání nadmíru přínosné. A taky je pravděpodobné, že Anežka s Karlem budou do divadla chodit. Nebudou stát na jevišti, ale budou sedět v hledišti. Budou tam sedět, protože díky dramaťáku budou mít s divadlem vztah.

I na Regionech mají ZUŠky své zastoupení v podobě Divadla Jesličky Josefa Tejkla, které je stálou scénou Základní umělecké školy Střezina. Divadlo Jesličky je poměrně impozantní úkaz, protože – prosím? Zušková scéna se stálým repertoárem a pravidelnými reprízami? Ano! Ambiciózní projekt s dlouholetou tradicí. Zaslouží si naší pozornost. Stejně tak jako dramaťácká rodina i všichni její pedagogové, podobně jako talentovaní studenti i Karlové a Anežky. Takže ZUŠky do toho!!!

Adéla Kalusová

Osud nebo vlastní rozhodnutí? Macbeth jako „dark kabaret"

Shakespearův Macbeth. Výsostná klasická tragédie. Je velmi pravděpodobné, že jste tento příběh na divadle již viděli. Pokud se tak nestalo, nezoufejte, zaručeně se s ním setkáte. Chudák Macbeth, hlasem čarodějnic mu byl předurčen hořký osud. I když, jak to s tím osudem vlastně je?

Klasické tituly jsou opředeny předsudky, neochvějnými interpretacemi, klišé. To není příliš záviděníhodné. Na stranu druhou mají nepopiratelnou kvalitu nést již po staletí základní otázky světa, které se napříč generacemi cyklí a zůstávají nezodpovězené. Macbeth ve svém příběhu nese vztah osudu a svobodné vůle. Tři čarodějnice předpoví hlavnímu hrdinovi osud. Vysloví však možnost, nepopisují cestu. Tragédie tak nezačíná proroctvím, ale okamžikem Macbethova rozhodnutí jednat. Vzít onen předurčený osud do vlastních rukou. Dle známého přísloví se stává strůjcem vlastního štěstí. Co tedy podmiňuje naši cestu životem? Předurčení nebo vlastní rozhodnutí?

Čarodějnice mohou být interpretované jako osud, ale také jako náš vnitřní hlas. Zosobňují volání našich tužeb, ambicí, potřeb. Naše skryté já. Macbeth se tedy nemusí stát krutým tyranem nezdolnou silou osudu, ale protože se tak svobodně rozhodnul. V inscenaci *A Macbeth song* se členové kapely The Tiger Lillies proměňují v moderní shakespearovské čarodějnice a jejich hudba se stává hlasem, který Macbetha pronásleduje.

Londýnské hudební trio The Tiger Lillies a členové nezávislé divadelní skupiny La Perla 29, která dnes patří k nejrespektovanějším uměleckým souborům ve Španělsku, se setkávají na jednom jevišti, aby vyprávěli o vině, o šílené ambici, o moci. Propojením těchto dvou skupin vzniká osobitý hudebně – divadelní tvar v režii Oriola Broggiho.

The Tiger Lillies bývají označováni za průkopníky „dark kabaretu", stylu, který čerpá inspiraci z berlínského kabaretu meziválečného období, cirkusové hudby, brechtovského divadla. To vše ve výrazné punkové energii. Znakem jejich tvorby je groteskost a absurdita přes které se dostávají ke kritice společnosti i soucitu s jedincem. Specifický kabaretní žánr je v inscenaci *A Macbeth song* spojen s divadelním jazykem katalánské skupiny La Perla 29, který se vyznačuje estetikou založenou na síle slova, poezii a intenzivním hereckém setkání s divákem. Repertoár La Perla 29 je tvořen originálními interpretacemi klasických textů a v inscenaci *A Macbeth Song* tomu není jinak.

The Tiger Lillies a La Perla 29 můžou do dosavadní tradice uvádění Macbetha hodit rozbušku. A u toho chceme být.

Adéla Kalusová

Na této stránce naleznete v dalších číslech Hadriána reflexi všeho zajímavého z předchozího dne. Jelikož ale dnes festival teprve startuje, pojďme se podívat na to, jak jej vnímají ti, kteří na něj jezdí pravidelně.

Pro mě je festival Regiony už tradice, kam se naštěstí můžu každý rok vracet a potkávat se tam nejen se skvělými návštěvníky festivalu, ale taky s kolegy a kamarády už několik let. A navíc si tam vždycky můžu dát báječné těstoviny na náměstí a skvělou kávu, která voní na každém rohu. Celkově pro mě festival Regiony představuje rozmanitost, protože tam najdu od každého divadla něco, jak na vnitřních, tak i na venkovních scénách.

Johana Šulík Bártová, režisérka

Festival Regiony pro mě znamená hrozně moc. Pro mě je to nejuvolněnější festival, jaký znám. Za prvé dokáže hradecké ulice opravdu rozžít, ve srovnání s Regiony to v mých očích na žádném jiném divadelním festivalu doopravdy nežije. Za druhé vysílá spoustu signálů o tom, že je nízkoprahový – tím, že se na spoustu představení dá jít zadarmo a že nabízí pestrou nabídku typů divadla. Od lehčích činoher po rodinné i dětské inscenace až po dražší zahraniční produkce. A taky je to trochu showcase hradeckých divadel a divadel z regionů České republiky. Miluju tuhle bohatost. Člověk tu může zažít spoustu dobrodružství, když třeba jde na blind městem a účastní se náhodných divadelních představení. Jakmile si vzpomenu na tenhle festival, vyplaví se mi hned dopamin spojený s představou začínajících prázdnin, a to i přesto, že dávno nejsem studentka, která sem jezdívala psát do zpravodaje. Je pozoruhodné, že na tyhle profesní pobyty vzpomínám hodně pozitivně, i přesto, že z duše nesnáším rychlé psaní o divadle, stresovalo mě to a ani si nemyslím, že mi to kdovíjak šlo. I tak jsem fakt ráda za tyhle zkušenosti. Na rozdíl od jiných festivalů sem nejezdím primárně kvůli tomu, abych nakoukala co nejvíc zajímavého divadla, ale abych tu tímhle festivalem a jeho svátečností chvíli žila.

Barbora Etlíková, divadelní kritička, zakladatelka a šéfredaktorka blogu Podhoubí

Festival Regiony, to je tečka za divadelní sezonou a začátek letního odpočinku. Příležitost konečně si promluvit na balkoně Klicperáku s lidmi, s nimiž jsme se od září do června jen v poklusu míjeli. Je to festival s nejkomunitnější atmosférou ze všech, která rozvibruje celé město. A program má tak bohatý, až jeden lituje, že nevlastní obraceč času. Ať jste místňák, nebo náplava, v každou denní či noční hodinu se tu pro vás něco najde.

Petra Janák Zachatá, divadelní kritička, spoluzakladatelka a spolušéfredaktorka platformy Divadelní.net

Účast na festivalu je pro mě čest a potěšení, že si mohu zahrát v Hradci Králové. To čím se liší od jiných, není tak lichotivé. Liší se počtem lidí pod vlivem alkoholu. Někdy mi přijde, že lidi nezajímá tolik divadlo, ale spíš stánky s pivem.

Jiří Polehňa, loutkář, spoluzakladatel divadla POLI

Regiony jsou jedním z mála míst, kde vedle sebe přirozeně fungují velké profesionální soubory, nezávislá scéna, studenti, zahraniční hosté i náhodní kolemjdoucí. Baví mě, jak divadlo vstupuje do ulic města a stává se součástí každodenního života. Člověk by tu občas skoro raději šel delší trasou, aby náhodou nepotkal někoho známého a nemusel se zastavit na další inspirativní rozhovor. Pro naše studenty je festival navíc jedinečnou příležitostí vidět během několika dnů množství různorodé tvorby, potkávat inspirativní osobnosti a být se svými výkony součástí atmosféry, která potvrzuje, že jsme součástí bubliny.

Tomáš Staněk, spoluzakladatel a vedoucí skupiny OLDstars

Protože z Hradce pocházíme, tak festival známe jako diváci už od jeho vzniku. Je super, jak se za ta léta vyvinul a stal celorepublikově legendárním. Je to takový pevný bod v našem kalendáři i na mapě českých festivalů. Regionům vděčíme za spoustu příležitostí uvést tady téměř všechno, co jsme v divadle a hudbě vytvořili za posledních 25 let. Je to prostě hraní na domácí nebo rodinné půdě a to se nedá s jinými akcemi srovnávat.

DVA, české hudební duo Báry Ungerové a Jana Kratochvíla

Festival Regiony pro mě znamená setkávání s lidmi, kteří milují divadlo, rádi objevují nové zážitky i nečekaná místa a s nadšením si vyrobí třeba loutku ve Dřevěné dílně. Jedinečnost festivalu vidím v propojení divadelních sálů, stanů, parků, ulic i skrytých zákoutí Hradce Králové.

Bára Hubená, výtvarnice a scénografka

Festival Regiony pro nás znamená především setkání. Nejen s dalšími divadelními soubory, ale také s publikem, které je otevřené různým formám divadla a často přichází i na představení, jež by si běžně samo nevyhledalo. Právě to je pro náš soubor důležité, jeviště i hlediště vnímáme jako prostor pro sdílení zkušeností, otevírání témat, bourání stereotypů, propojování lidí a možná i hledání nových pohledů. Pro nás je cenné, že můžeme oslovit i lidi, kteří by na naše představení možná jinak nezavítali, a nabídnout jim trochu jiný pohled na témata, s nimiž pracujeme. Divadlo zde nezůstává uzavřené pouze v sálech, ale vstupuje do ulic a stává se přirozenou součástí města. Tu pulzující atmosféru je možné cítit doslova na každém kroku.

Pavel Ubrankowicz, Divadelní soubor Rozkoš

Regiony jsou pro mě vždy zahaleny do oparu cílové rovinky divadelní sezony. Únavu ale díky občerstvení kvalitním divadlem střídá úsměv a pocit lehkosti bytí. Je to docela slušný koktejl a já se na něj zvráceně těším každý rok. Regiony umí být kouzelné na všech scénách, ale šapitó před Drakem, kde se děti prohání pod umělým deštěm, jsou takovým obrazem esence festivalu. Já si ten obraz užívám společně s přáteli a připíjím oroseným ciderem na zdraví milovníkům divadla všech věkových kategorií.

Adéla Kalusová, redaktorka Hadriánu, dramaturgyně Městského divadla Mladá Boleslav

Na Regionech jsem začínal, tam jsem se poprvé měl šanci divadelně projevit, tak je to taková srdcovka. Navíc jsem rodilý Hradečák a mám k tomu místu vztah. Napůl tam v podstatě furt žiju a tvořím.

Asi mi trochu vadí, že se z festivalu pomalu stává spíš October fest, ale to je o lidech, kteří tak k němu přistupují. Mám velkou radost, že je teď veškerý program koordinovaný napříč divadly a organizacemi.

Mirek Vrbický, herec a režisér divadelního souboru LŮŽA

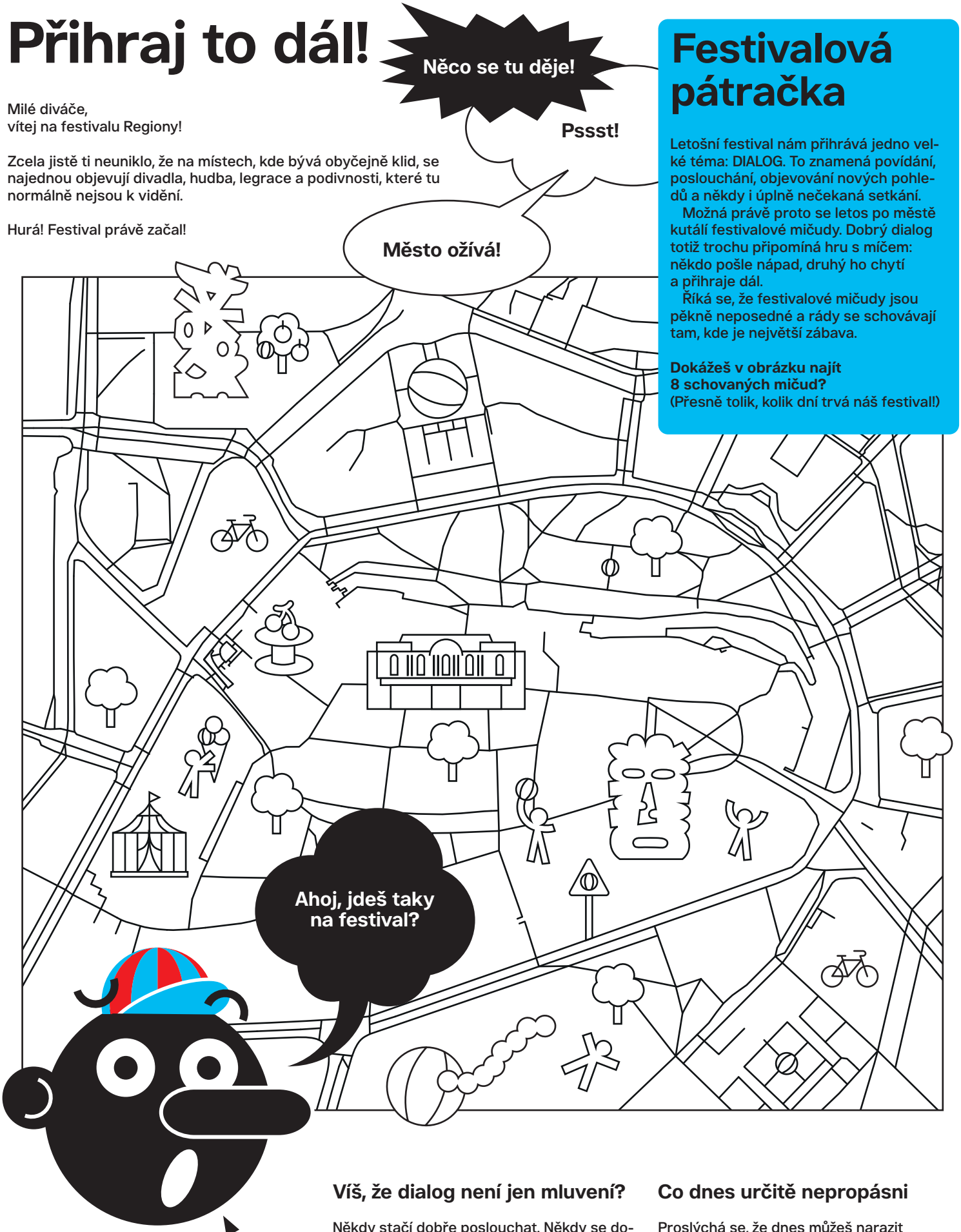
Festivaloví pacienti / Akutní festivalitis	
Pacient	návštěvník prvního dne festivalu
Příznaky	Dlouhé studování programu, snaha stihnout tři představení za večer, spontánní nákup vstupenek na další dva dny.
Léčba	Pohodlná obuv, nabitý telefon a strategicky naplánované přestávky mezi představeními.

Přihraj to dál!

Milé diváče,
vítej na festivalu Regiony!

Zcela jistě ti neuniklo, že na místech, kde bývá obyčejně klid, se najednou objevují divadla, hudba, legrace a podivnosti, které tu normálně nejsou k vidění.

Hurá! Festival právě začal!

Festivalová pátračka

Letošní festival nám přihrává jedno velké téma: DIALOG. To znamená povídání, poslouchání, objevování nových pohledů a někdy i úplně nečekaná setkání.

Možná právě proto se letos po městě kutálí festivalové mičudy. Dobrý dialog totiž trochu připomíná hru s míčem: někdo pošle nápad, druhý ho chytí a přihraje dál.

Říká se, že festivalové mičudy jsou pěkně neposedné a rády se schovávají tam, kde je největší zábava.

Dokážeš v obrázku najít 8 schovaných mičud?
(Přesně tolik, kolik dní trvá náš festival!)

Mičudová výzva

Dnes zkus přihrát dál:
otázku — vtip — nápad — pozvánku na představení — nebo prostě jen:

Víš, že dialog není jen mluvení?

Někdy stačí dobře poslouchat. Někdy se domluvíš pohledem. A někdy vznikne nejlepší rozhovor úplnou náhodou, třeba když vedle někoho sedíš v divadle a oba se začnete smát ve stejnou chvíli.

Festival je vlastně jeden velký dialog mezi herci, diváky i městem.

Co dnes určitě nepropásni

Proslýchá se, že dnes můžeš narazit na kupu zajíců na Malém náměstí, potkat indiánku v Žižkových sadech nebo podrbat za uchem psa Paličáka v Divadle Drak!

Zpravodaj Mezinárodního divadelního festivalu Regiony

Čas Time	Lokace Location	Hlavní program Main programme	Interpret Artist	Jazyk Language	Věk Age	Žánr Genre	Vstupné Admission
15.00—21.00	Malé náměstí	Veselka The Hare Revels	Tygr Liška		věkově neomezeno no age limit	výtvarné umění visual art	dobrovolné voluntary admission
15.00—16.05	Studio Divadla Drak	Pes Paličák Paličák the Dog	Divadlo Minor		5+	divadlo theatre	220 Kč
15.00—15.40	Šapitó Žižka	ČAKWÁJA	DAMÚZA		3+	divadlo, performance theatre, performance	dobrovolné voluntary admission
15.00—18.30	Plenér Divadla Drak	Kolotoč a herní prvky řezbáře Matěje The Carousel and the Playthings of Matěj the Woodcarver	Řezbář Matěj		3+	doprovodný program accompanying program	dobrovolné voluntary admission
15.30—16.10	Letní scéna	Kluci z pohádek aneb Smolíček pacholíček a o Budulínkovi Boys from fairy tales, or Smolíček and Budulínek	Jiří Polehňa		3+	divadlo theatre	zdarma free entry
16.00—16.40	Šapitó Žižka	Tůň The Pool	Iva Ščerbáková	nonverbální nonverbal	4+	divadlo theatre	dobrovolné voluntary admission
16.00—18.00	Šapitó Divadla Drak	Výroba hudebních nástrojů a improvizovaný koncert Musical Instrument Making and an Improvised Concert	RECYUPCY Cirkulární centrum HK		8+	dílna workshop	dobrovolné voluntary admission
16.00—18.00	Open Air Stan	Ještě nejsme k zahození We're not to be written off yet	Sandy Grňo		věkově neomezeno no age limit	dílna workshop	dobrovolné voluntary admission
16.00—16.35	Laboratoř Divadla Drak	Natura kultura Nature Culture	Nebenbei	nonverbální nonverbal	6+	divadlo theatre	180 Kč
16.00—18.00	Žižkovy sady	Prezentace činnosti společnosti Aufori Presentation of the organisation Aufori	Obecně prospěšná společnost Aufori			doprovodný program accompanying program	zdarma free entry
17.00—18.00	Žižkovy sady	Planeta Anna	Planeta Anna			hudba music	dobrovolné voluntary admission
17.00—18.00	Hlavní scéna Divadla Drak	Kytice A Bouquet of Czech Folktales	Divadlo loutek Ostrava		10+	divadlo theatre	220 Kč
17.00—18.30	Studio Beseda	Orfeus a Eurydika Orpheus and Eurydice	Divadlo na cucky		15+	divadlo theatre	350 Kč
17.00—17.45	Pod hradbami	Teacrobat	Cirko Hopley	nonverbální nonverbal	3+	nový cirkus new circus	150 Kč
17.30—18.15	Městská hudební síň	Divoké husy Wild Geese	MOVE Ostrava a FysioART		6+	tanec, dílna dance, workshop	dobrovolné voluntary admission
18.00—18.45	Klub Divadla Drak	Kitchen Table – Kytice Kitchen Table – A Bouquet of Czech Folktales	Lektorský ateliér Divadla Drak			doprovodný program accompanying program	zdarma free entry
18.00—19.00	Šapitó U Kašny	Z Vašich fotek letní příběhy Summer Stories from Your Snaps	B.I.Z.O.N.I.		12+	divadlo theatre	dobrovolné voluntary admission
18.30—19.05	Laboratoř Divadla Drak	Natura kultura Nature Culture	Nebenbei	nonverbální nonverbal	6+	divadlo theatre	180 Kč
18.30—20.30	Šapitó Žižka	Jak se staví festival – panelová diskuze How to Build a Festival?	Hra-na		věkově neomezeno no age limit	debata discussion	dobrovolné voluntary admission
19.00—20.50	Klicperovo divadlo	The Tiger Lillies in A Macbeth Song	The Tiger Lillies / La Perla 29	angličtina, české titulky English, Czech subtitles	13+	divadlo theatre	350 / 370 / 390 Kč
19.00—19.40	Radnice	Shakespeare's Laugh/Love	Dramatický klub PSJG HK		10+	divadlo theatre	dobrovolné voluntary admission
20.55—22.25	Letní scéna	Circus Brothers	Circus Brothers			hudba music	zdarma free entry
21.00—22.00	Pod plachtou Divadla Drak	Masakry v rámečku Massacres in Frames	8 hroznych, 4 hrozny, 3 hrozinky		15+	divadlo theatre	dobrovolné voluntary admission
21.00—21.15	Jižní terasy	Školní výlet School Trip	Václav Bartoš		věkově neomezeno no age limit	performance	dobrovolné voluntary admission
21.00—22.00	Šapitó U Kašny	TANYNY	TANYNY			hudba music	dobrovolné voluntary admission
21.00—22.00	Městská hudební síň	Život ve skanzenu aneb Vařili se žabičky Life in the Open-Air Museum, or They Cooked Little Frogs	Divadelní soubor ROZKOŠ		věkově neomezeno no age limit	divadlo theatre	dobrovolné voluntary admission
22.00—23.30	Šapitó Divadla Drak	Mutanti hledaj východisko	Mutanti hledaj východisko			hudba music	dobrovolné voluntary admission
22.15—23.05	Radnice	Totální výprodej Total Sale	Divadlo Jesličky Josefa Tejkla		13+	divadlo theatre	dobrovolné voluntary admission
22.30—23.15	Šapitó U Kašny	SEBE	SEBE			hudba music	dobrovolné voluntary admission
00.00—01.30	Šapitó U Kašny	Dostroje	Dostroje			hudba music	zdarma free entry
Čas Time	Lokace Location	Hlavní program Main programme	Interpret Artist	Jazyk Language	Věk Age	Žánr Genre	Vstupné Admission

Pořadatelé
Organizers

Klicperovo divadlo Hradec Králové
Divadlo Drak Theatre
kontrapunkt

Generální partneři
General partners

Hradec Králové
Calendarium Regina

Hlavní partneři
Main partners

Ministerstvo kultury
Královéhradecký kraj
Státní fond kultury ČR

Hlavní mediální partner
Main media partner

Česká televize